

CVen til ALEX ACUNA er så lang og navnetung at det nesten bare er Miles Davis som ikke står der. Men de har spilt sammen!

Hjemme hos Miles! Som to tredeler av en trio!

JORDA RUNDT MED JESUS

Alejandro «Alex» Acuna er plateaktuell med «Barxeta», der han samarbeider med Jan Gunnar Hoff og Per Mathisen. Du finner en plateanmeldelse av det heller henrykte slaget bak i bladet - og det skulle bare mangle, om ikke Jazznytt slo på tråden over dammen. Acuna ble født i Pativilca, Peru, men har bodd i USA i snart 50 år.

- Jeg er helt og holdent *American citizen*, sier han. - Hele min nære familie er fra USA.

- «Barxeta» er navnet på den lille spanske landsbyen der albumet er innspilt. Hvorfor Spania?

- Han som driver plateselskapet mitt (Odd Gjelsnes i Losen Records red.anm.) har studio der. Så enkelt som så.

Mathisen og Hoff har levert fire komposisjoner hver, mens bandleideren bidrar med to - og de skriver aldri sammen.

- Vi utvikler selvfølgelig musikken idet vi tolker den som trio, men det er aldri tvil om hvem som har skrevet hva.

Jesu disipler?

Han er ikke spesielt opptatt av politikk, og ønsker ikke å snakke om verken Fark-geriljaen eller Hugo Chavez - det er liksom dette som tilflyter oss av nyheter fra det nordvestre Latin-Amerika. Men sitt hjemland snakker han mer enn gjerne om.

- Det går framover på mange områder i landet mitt. Peru kan se ut til å ha en lys framtid, der den sosioøkonomiske utviklinga ikke minst legger forholdene til rette for god utdanning av folket - spesielt indianere fra forskjellige regioner.

Han gjør et lite opphold, før han spør:

- Visste du at en av verdens største innsjøer ligger i et av våre fjellandskap? Og at vi deler Amazonas med Brasil? Peru er rikt på naturressurser - mineraler, skog, ull, lin, grønnsaker - og det peruanske kjøkkenet er i ferd med å bli kjent verden over. Peru er et veldig trygt land å bo i, og har bemerkelsesverdige mange komfortable hoteller. Derfor driver store deler av den amerikanske luftfarten direkteruter til Peru.

Han pauser igjen, men jeg aner han har mer på hjertet akkurat i denne sammenheng.

- Kristendommen er på rask frammarsj. Fler og fler følger Jesus, og jeg er sikker på at det er en viktig årsak til at landet mitt er så velsigna.

Elvis - og hva så?

Det er ikke hver dag man snakker med en som har spilt med Elvis Presley, men Acuna har et avslappa forhold til det korte intermessoet. - Jeg spilte med Elvis i 1973 og -74, på The International Hilton i Las Vegas. Utvilsomt nyttig for mitt omdømme, men vi snakker ikke akkurat om min favorittmusikk. Jeg kom til USA for å spille jazz.

Om samarbeidet med Paul McCartney, sier Acuna:

- Jeg gjorde ham noen små tjenester på et av hans 90-tallsalbum, men jeg husker dessverre ikke verken hva albumet eller sangene heter. (Siden McCartney bare ga ut to studioalbum på 90-tallet, finner vi altså Acunas tjenester enten på «Off the Ground» fra 1993, eller «Flaming Pie», 1997.)

Han har spilt på tre Beck-album, og bidro med perkusjon til U2s «Rattle and Hum». Om samarbeidet med Chick Corea fatter han seg i kort-het.

- På «Touch Stone» (1982) slår jeg trommer, men introduserer også det peruanske instrumentet *cajun*; dette var første gang det var å høre på en høyprofilert plateinnspilling i USA.

Angriper man musikk?

Ingen tvil om at Alex Acuna er jazzmusiker tvers gjennom. Men siden han har spilt med så mange storheter innen popmusikken er det naturlig å spørre om han angriper musikk forskjellig ut fra om han spiller pop eller jazz?

- Ha, ha, ha!

Han ler godt og lenge før han kommer i gang.

- Jeg angriper ikke musikken! Jeg kjæler med den, behandler den smakfullt - med hele min sjel, og med den høyeste respekt. Jeg har et meget personlig forhold til musikk, den gir meg mye glede. Men ja - jeg går til verket med til dels svært forskjellige innstilling, avhengig av hvilken musikalsk setting jeg befinner meg i. Jeg har vært så heldig å få oppleve denne vidunderlige kunstformen fra så mange forskjellige innfallsvinkler.

Acuna spilte i Weather Report i perioden 1975-78, hvilket resulterte i albumene «Black Market» og «Heavy Weather». Har han kanskje en favoritt blant Weather Report-låtene?

- Nei, ikke én låt. Men jeg har et favoritt WR-album: «Heavy Weather» - den femte mest solgte jazzplata gjennom tidene.

Kanskje ikke så merkelig, all den stund de to første låtene heter «Birdland» og «A Remark You Made»?

En sann familiemann

Plateaktuell som han er med norske musikere, er det lov å tro at han har tilegna seg ytterligere kunnskap om det norske jazzlivet. Men, nei. - Jeg visste knapt at det ble spilt jazz i Norge. Men jeg må da spille med de to aller beste, Per og Jan, eller hva? Forresten - når jeg tenker meg om, har jeg spilt med den flinke tenoristen Tore Brunborg.

- I min anmeldelse av «Barxeta» frambever jeg tittelkuttet, og karakteriserer det som å være i nær familie med «A Remark You Made». Enig?

- Tusen takk! Og du har rett; «Barxeta» befinner seg så avgjort i kategorien «Weather Report-ballade». Jeg har stor tro på den komposisjonen, og håper den når fram til så mange som mulig av det publikummet som likte Weather Report.

- Avslutningsvis - hvordan arter livet ditt seg personlig for tida?

- Takk for at du stiller det spørsmålet. Jeg har det strålende, er virkelig velsigna med et godt liv. Gud steller pent med meg. Jeg har fem barn og åtte barnebarn. Alle mine barn er gift med nydelige medmennesker. Kona mi og jeg deler et stillferdig og vakkert samliv, der vi stadig er på farten jorda rundt - og over alt har vi Jesus med oss. Vi nyter virkelig det stadiet vi befinner oss på i våre liv. Thank God!

Hvilken trio!

Men så var det dette med Miles Davis. Noen opplysninger her i verden er nærmest som skapt for de som er oppsatt på å ha absolutt alt på plass hva det personellmessige angår.

- Jeg var aldri i studio med ham, men jeg spilte faktisk med Miles ved en anledning. Det skjedde hjemme i huset hans i New York. Kalenderen viste 1976, og vi var bare en trio: Miles Davis, Joe Zawinul, Alex Acuna.

Ikke en hvilken-som-helst trio, må det være lov å legge til!

